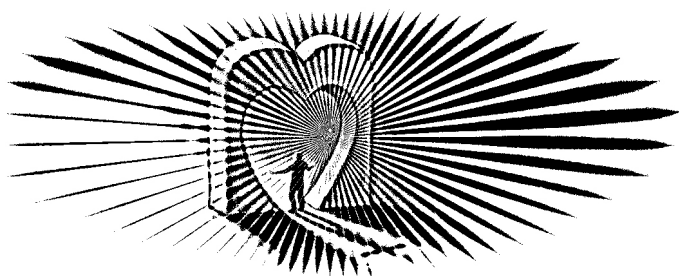

FRELSENS METAFORER

Bakgrunnsstoff *Rom 2,1–29; 3,19–26; 2 Kor 5,18–21; 1 Joh 4,7–11.*

Minnevers “**Ham har Gud stilt synlig fram for at han ved sitt eget blod skulle være et sonoffer – for dem som tror. Slik ville Gud vise sin rettferdighet. For tidligere hadde han i sitt tålmod båret over med de syndene som var begått**” (*Rom 3,25*).

Hovedtanke **Å sammenfatte noen av de måtene Det nye testamentet tolker Jesu død på.**

Ukeoversikt Ikke noe enkeltbilde, ingen idé, er stor nok til å fange alt det Jesu død innebærer. Enkelte har ment at Jesu død var en løsepenge som ble betalt for å sette oss fri fra onde makter. Andre sier at det var en storslått åpenbaring av Guds kjærlighet, en som forvandler oss. Noen sier at det var et sonoffer og fjerner synden som er en barriere mellom oss og Gud. Noen påstår at den var en forsonende handling, at den var en erklæring om frifinnelse. Sannheten er at Jesu død er alt dette og mye mer. Det lar seg ikke gjøre å samle alt det Jesu død betyr inn under ett altomfattende begrep, selv om noen bilder er sentrale, som for eksempel et stedfortredende offer. Denne uken skal vi se på

noen av de sentrale bildene som er blitt brukt til å uttrykke den vidunderlige gaven vi har fått i Jesu død på korset.

SØNDAG

Gjenløsning

Les Mark 10,45; Galaterne 3,13; Efeserne 1,7; og 1 Peter 1,18.19. Hvordan forstår du begrepet “gjenløsning” ut fra disse tekstene?

Gjenløsning er at man fritas for skyld eller slaveri ved at det betales løsepenge, og dette er et bilde som Det nye testamentet bruker når det skal forklare Kristi død. Tanken er her at hele verden ble syndens fange, og loven ble portvakten (*Gal 3,22.23*). Menneskene var syndens slaver og på full fart mot evig død (*Rom 6,6.23*). Skylden kunne bare betales ved at man oppga livet. Så kom Jesus og betalte prisen for vår gjenløsning, så alle som tror på ham kan få del i livet. Slike mennesker var før “slaver under synden,” men nå er de “frigjort fra synden og er blitt slaver for det som er rett og godt” (*Rom 6,17.18*).

Kristus har også kjøpt oss fri fra “lovens forbannelse” (*Gal 3,13*). Lovens forbannelse var dens krav mot dem som brøt den (*vers 10*). Loven kunne ikke selv frelse oss fra sin dødsdom, for den kunne ikke gi oss livet tilbake (*vers 21*). Den ga bare rettslig grunnlag for å ta den skyldiges liv. Guds løsning ble åpenbart da han sendte “sin Sønn, født av en kvinne og født under loven. Han skulle kjøpe dem fri som sto under loven, så vi kunne få barnekår” (*Gal 4,4.5*).

Kristus ga seg også “selv for oss for å kjøpe oss fri fra all urett og rens oss så vi kan være hans eget folk, som med iver gjør gode gjerninger” (*Tit 2,14*). Gjenløsningen omfatter derfor heliggjørelsen, renselsen av vårt liv. Dette forutsetter at Kristus betalte vår skyld og innvilget oss tilgivelse for vår synd da han døde på korset (*Ef 1,7*), sammen med rettferdigjørelsen (*Rom 3,24*). Med andre ord: Vi ble fri fra syndens forbannelse ved den gaven Kristus har kjøpt oss (syndstilgivelsen) og ble rettferdiggjort ved tro på Kristus.

Gud kunne ikke se bort fra synden og bare late som om den ikke var der. Han tilfredsstilte sitt eget moralske krav ved selv å betale løsepenge. Han kjøpte tilbake menneskehetens og hele klodens eksistensberettigelse. Vi tilhører Gud, alle sammen, enten vi innser det eller ikke.

Til ettertanke **Les 1. Korinter 6,20. Hva burde vår gjenløsning ved Kristi blod få å si for vårt hverdagsliv? Hva er gaven verd hvis den som tilbys den ikke tar imot den?**

MANDAG

Forsoning

Les 2. Korinter 5,18–21 nøye. Hva sier teksten om forsoning?

Forsoning er dette at det gjenopprettes fredelige forbindelser mellom enkeltpersoner eller grupper som engang lå i strid med hverandre. Vanligvis er det behov for en mellommann eller meklingsmann. Paulus forklarte korset på denne måten.

For det første: Gud tok initiativet til å forsone synderne med seg selv. Altså elsket Gud oss på tross av at vi var syndere.

For det andre: Gud brukte en mellommann, og gjennom ham var forsoning mulig. “Ved Kristus forsonte [han] oss med seg selv” (2 Kor 5,18). “I Kristus forsonte [Gud] verden med seg selv,” (vers 19). Dette innebærer en uoverstigelig avstand mellom Gud og mennesker, en som forutsatte en mellommann.

For det tredje: Forsoningens objekt er “oss” og “verden” (vers 18). Verbet står i fortid og uttrykker at handlingen er fullført. Dermed nyter de troende forsoningens frukt og fylde her og nå. Når det gjelder verden, leser vi at Gud “I Kristus forsonte verden med seg selv” (vers 19). Sammenhengen viser at forsoningen med verden ennå pågår. Den er ikke, slik som med de troende, en avsluttet begivenhet.

For det fjerde: Forsoningen er en prosess som utgjøres av to guddommelige inngrep. Den ene er Guds forsoning på korset, der “han ikke tilregner dem deres misgjerninger” (vers 19).

Synden var den barrieren som gjorde det umulig for Gud å forsonne menneskene med seg selv. Derfor var vi av natur gjenstand for hans vrede. Men han besluttet å la sin kjærlighet strømme mot oss ved å fjerne syndens barriere. Fra Guds perspektiv er forsoningen dette at barrieren tas bort. Den andre siden ved forsoningen er forsoningens tjeneste (*vers 18*), forkynnelsen av budskapet om forsoning (*vers 19*) som vi er blitt betrodd. “Så er vi da utsendinger for Kristus” (*vers 20*), og “det er som om Gud selv formaner gjennom oss.... La dere forsonne med Gud!” (2 Kor 5,20). Det er gjennom denne tjenesten at forsoningen oppnår det som er dens egentlige mål: at mennesket oppgir sitt fiendskap mot Gud.

Til ettertanke Er det noen du trenger å forsones med? Hvordan kan i så fall Jesu forsoning for din skyld gjøre det lettere for deg å forsonne deg med andre?

TIRSDAG

Rettferdiggjørelse

Rettferdiggjørelse er et juridisk uttrykk som betegner frikjennelse av en som er anklaget for en forbrytelse, men som blir kjent uskyldig i retten. Det nye testamentet bruker også dette begrepet i utleggelsen av korsets betydning.

Hvorfor stiller Paulus rettferdiggjørelse ved tro opp mot lydighet mot loven, og hvordan kan dette hjelpe oss å forstå rettferdiggjørelsen? (Rom 3,19-24).

Man skal merke seg et par ting i disse versene: For det første: Dette juridiske bildet innebærer at mennesker er blitt anklaget for en forbrytelse. I dette tilfellet er menneskene funnet skyldige etter tiltalen. Alle står altså fordømt av loven (*Romerne 2*).

For det andre: Gud har bidratt med en vei ut av uføret. “Men nå er Guds rettferdighet blitt åpenbart uavhengig av loven”, altså ikke betinget av vår lydighet mot loven (*Rom 3,21*). Paulus for-

klarer at “Dette er Guds rettferdighet som gis ved troen på Jesus Kristus, til alle som tror” (vers 22). Rettferdighet er her ikke bare dette at Gud erklærer oss frikjent, men fremfor alt at vi ved tro deltar i Guds frelseshandling i Kristus.

For det tredje er denne rettferdiggjørelsen tiltenkt både jøder og hedninger (vers 22,29). Gud gjør ikke forskjell på folk: Alle er syndere, og alle blir erklært rettferdige “ufortjent og av hans nåde (Rom 3,24).

For det fjerde: Guds beslutning kan forsvares ut fra Kristi gjenløsningsverk. Her får vi en kombinasjon av to bilder, gjenløsning og rettferdiggjørelse, som beskriver og begrunner Guds beslutning om å erklære dem rettferdige som tar imot Kristi rettferdighet (Rom 4,3-6). Gud kan gjøre det ufattelige fordi Kristus bar vår synd og døde i vårt sted (2 Kor 5,21).

Til ettertanke Les igjen Romerne 3,19-24. Anvend budskapet på deg selv. Hva kan du her og nå ta til deg så du kan innse hvordan du kan få et rett forhold til Gud?

ONSDAG

Sonoffer

Les Romerne 3,25.26. Hvordan forklarer Paulus hva Jesu offer har utrettet for oss?

Bruken av ordet offer for å betegne Jesu død er ikke et symbol eller en metafor, men uttrykker det som virkelig skjedde: Kristus ofret seg selv for oss. Ofringene i Det gamle testamentet var bare skygger av dette sanne og ekte offeret, som står sentralt i alt det Gud har gjort for oss.

For det første: Det var Gud selv som brakte offeret til veie for at vårt forhold til ham skulle bli gjenopprettet (Rom 3,25). Det

vi ikke kunne, gjorde Gud for oss i sin Sønn. Kristus beskrives som syndfri, uten lyte, og han ble ofret som et syndoffer (*Rom 8,3; 2Kor 5,21*). Han bar vår synd opp på treet og døde i vårt sted (*1 Pet 2,21-24*). Ved å ta vår synd på seg rensset han oss fra den og førte oss tilbake til fellesskapet med Gud.

For det tredje: Kristi offer er forsonende i den forstand at det satte oss fri fra Guds vrede. I Romerbrevet taler Paulus først om Kristi offer etter at han først har vist at verden var under synd og med rette står under Guds dom (*Rom 1-3*). Guds vrede viste seg allerede mot menneskers urett og ugudelighet (*Rom 1,18*). Ved Kristi offer blir vi satt fri fra denne vreden, og Guds kjærlighet griper inn og frelser oss. Forsoningen er ikke det at Kristus overtalte sin Far til å elske oss. Den betyr at Kristi offer gjorde det mulig for Guds kjærlighet å nå oss. Kristus opplevde Guds vrede mot synd så vi skulle slippe å måtte oppleve den. Derfor er korset ikke bare det stedet hvor Guds kjærlighet blir åpenbart, men også det stedet hvor hans vrede mot synd ble åpenbart.

For det fjerde: Kristi offer uttrykker og er det juridiske grunnlaget for Guds vilje til å frelse oss. Vår gjørløsning og forsoning ville ikke vært mulig om det ikke hadde vært for Kristi offerblod (*Apg 20,28; Kol 1,20, Åp 5,9*). Det er på grunn av hans død på korset som det eneste og unike offer at Gud er i stand til å gjøre den rettferdig som tror på Kristus (*Rom 5,9*). Ved å fordømme synden i Kristus viste Gud at han er rettferdig når han erklærer den rettferdig som tror på Jesus (*Rom 3,26*).

TORSDAG

Guds kjærlighet stilt til skue

Frelsesplanen ble utformet og satt ut i livet ved Guds kjærlighet, Guds egen natur (*1 Joh 4,8*). Alle sider ved Guds frelsesverk har sitt utspring i hans kjærlighet. Gud sendte Sønnen for å dø for oss fordi han elsket verden (*Joh 3,16*). Sønnen kom til vår verden for å gi sitt liv for oss fordi han elsker både Faderen (*Joh 14,31*) og oss (*Joh 13,1*). De som i tro er forenet med Kristus,

elsker Gud (*Jak 2,5*), Jesus (*Joh 14,21*) og hverandre (*1 Joh 3,11*). Og livet i lydighet mot Guds bud er faktisk et uttrykk for vår kjærlighet til Kristus for det han har gjort for oss (*1 Joh 5,3*). Hele Kristi liv og død var en eneste stor åpenbaring av Guds karakter og kjærlighetens ypperste åpenbaring.

Hvordan bør vi forholde oss til den åpenbaringen av Guds kjærlighet vi er vitne til i Kristus? I Joh 4,7-11.

Vi får lettere tak på Guds kjærlighet slik den kommer til syne i Kristus når vi ser den i lys av den kosmiske konflikt. Satans anklager mot Gud sådde tvil om Guds natur blant de himmelske vesener. Var Gud virkelig den kjærlige, oppofrende Gud han sier at han var, eller skjulte det seg en egennyttig natur under hans selvfornektende ytre? Kristi kors feide all tvil til side. Det at skaperen var villig til å bli menneske og lide og dø på et kors for å frelse en slekt som ikke fortjente det, åpenbarte at Guds kjærlighet overgikk selv de himmelske veseners forstand. Det ufattelige offerets uselviske natur ligger nettopp i dette at det Gud gjorde i Kristus var gjort for andre, ikke for hans egen nytte eller gevinst.

Åpenbaringen av Guds kjærlighet på korset skulle også fjerne menneskenes misoppfatninger om Guds natur. “Ved å fremstille Jesus som Faderens representant vil vi kunne fjerne den skyggen som Satan har kastet over vår sti for at vi ikke skal se Guds barmhjertighet og ufattelige kjærlighet slik den kommer til syne i Jesus Kristus. Se hen til Golgatas kors. Det er en stadig garanti for vår himmelske Fars uendelige kjærlighet og umåtelige barmhjertighet.” – *Selected Messages*, bind 1, side 156.

Til ettertanke Les igjen I Joh 4,7-11 og sammenlign det teksten sier med ditt eget liv og ditt forhold til andre. Hvordan kan du bedre vise den kjærligheten det her er tale om? Hva står i veien for det, og hvordan kan du overvinne disse hindringene?

FREDAG**Videre studium**

Forsoning: “Forsoning er dette at alle stengsler mellom sjelen og Gud blir fjernet og at synderen innser hva Guds tilgivende kjærlighet innebærer. På grunn av det offeret Kristus brakte for falne mennesker kan Gud med rette tilgi enhver lovbrøyer som tar imot Kristi fortjeneste. Kristus var den kanalen som Guds hjertes barmhjertighet, kjærlighet og rettferdighet strømmet gjennom på vei til synderens hjerte.” – *Selected Messages*, bind 1, side 396.

Guds vrede: “Kristus skulle bære den Guds vrede som egentlig skulle falt på mennesket. Han ble en tilflukt for mennesket, og selv om mennesket virkelig var en forbryter som fortjente Guds vrede, kunne det ved troen på Jesus Kristus løpe til tilfluktsrommet og der være trygg. Midt i døden var det liv å få om man bare valgte å ta imot det.” – *Review and Herald*, februar 1874.

Spørsmål til drøftelse

- 1. Hvilken av de metaforene som er omtalt denne uken har du det best med? Hvorfor? Snakk sammen i gruppen om de forskjellige bildene og fortell hverandre hvorfor dere valgte som dere gjorde.**
- 2. Dvel ved forsoningstanken. Hva kan historier om menneskers forsoning med hverandre lære oss om forsoning som en metafor for frelse?**
- 3. Hvordan kan korset sies å være den største åpenbaringen av Guds kjærlighet? Hva kan korset si oss om Guds natur som kan være til hjelp i vanskelige tider?**
- 4. Guds vrede mot synd kunne ikke bare stenges av. Hva burde det lære oss om syndens natur? Med andre ord: Hvorfor kunne ikke Gud bare la være å tenke på synden i stedet for å måtte utøse sin vrede mot den?**

Sammendrag Bibelen bruker forskjellige bilder for å gjøre det lettere å forstå Kristi død. Gjenløsning viser at hans død frir oss fra syndens makt. Hans død gjenoppretter et fredfylt forhold til Gud, den forsoner oss ved å seire over vårt opprør. Ved Kristi død blir vi erklært uskyldige i himmelens rettssal fordi han døde som vår stedfortreder. Hans død på korset er det stedet der Gud roper ut til oss: “Så høyt elsker jeg dere!”